

جذب دی اکسید کربن بوسیله سیستم های غشای الیاف تو خالی دوتایی

مجید عابدین زادگان عبدی*، جینگ جینگ سای و کلی هابلدت

دانشکده مهندسی و علوم کاربردی، دانشگاه مموریال، کانادا

تاریخ دریافت: ۲۰ فروردین ۱۳۹۷، تاریخ اصلاح: ۱۲ مرداد ۱۳۹۷، تاریخ پذیرش: ۱۳ مرداد ۱۳۹۷

DOI: 10.22078/jpst.2018.3391.1544

چکیده

در این مقاله، یک سیستم برای رفع کارآمد دی اکسید کربن بوسیله غشاهای الیاف تو خالی پیشنهاد می شود. این سیستم متراکم و برای بکارگیری در صنایع انرژی دریایی مفید است. همچنین، این سیستم به طور خاص برای رفع دی اکسید کربن از خروجی نیروگاه های انرژی واقع در سکوهای دریایی بکار می رود. تماس گیر غشا دوتایی پیشنهاد شده، دو نوع غشا (غشا پلی پروپیلن و غشا لاستیک سیلیکون) را شامل می شود. همچنین، تماس گیر غشا دوتایی برای فرایند جذب گاز ساخته و طراحی شد. عملکرد مدول بر اساس آزمایشات شار نفوذپذیری ارزیابی شد. نتایج آزمایشگاهی جدید بدست آمده با پیش‌بینی‌های یک مدل عددی توسعه یافته در مطالعات پیشین ما مقایسه گردید. علاوه بر این، مقاومت انتقال جرم در مدول ساخته شده با بکارگیری مدل مقاومت-در-سری‌ها ارزیابی شد. بکارگیری روش‌های محاسباتی برای توسعه روش‌های طراحی در این نوع سیستم‌های پیچیده پیشنهاد می شود. علاوه بر این، روش‌های آزمایشگاهی برای طراحی و بهینه سازی مدول‌های غشای الیاف تو خالی بکار می رود تا گاز مربوطه جذب و یا دفع گردد. همچنین، انجام آزمایشات می تواند پرهزینه و زمان بر باشد.

بکارگیری شبیه‌سازی عددی همراه با آزمایش‌ها می تواند تعداد آزمایش‌های مورد نیاز را کاهش دهد و متعاقباً زمان و هزینه مورد نیاز کاهش یابد. در این کار یک رویکرد مدل‌سازی جدید با بکارگیری دینامیک سیالات محاسباتی برای بهبود مدل‌سازی جریان در مدول‌های غشا جریان عرضی پیشنهاد می شود و متعاقباً عنوان یک طرح برای دیگر مدول‌ها منظور می شود. در مدل دینامیک سیالات محاسباتی دسته‌الیاف عنوان یک محیط متخلل مدل‌سازی می شود تا ویژگی‌های جریان به طریق دسته‌الیاف بدست آید. همچنین، معادلات انتقال جریان در پوسته جانبی و الیاف با بکارگیری یک الگوریتم تکرار با توجه به اثر رفتار جریان فاز گاز و سیال تلفیق و حل شدند. به طور مواری، مطالعه آزمایشگاهی انجام شد تا نتایج مدل‌سازی محاسباتی تایید شود. نتایج مدل‌سازی دینامیک سیالات محاسباتی (CFD) با نتایج داده‌های آزمایشگاهی حاصله از یک مدول غشا جریان عرضی در مقیاس آزمایشگاهی با الیاف‌های توزیع شده هم‌شکل به خوبی انطباق دارد. سپس، مدل توسعه یافته بکار رفت تا عملکرد مدول‌ها با هندسه‌های بسیار پیچیده از قبیل مدول‌های موج‌گیر (baffled modules) و مدول‌های حاوی دسته‌های الیاف توزیع یافته غیریکنواخت آزموده شود. در نهایت، اثبات می شود که شبیه‌سازی CFD یک رویکرد محتمل در توسعه و بهینه کردن مدول غشا جریان عرضی است.

کلید واژه: جذب CO₂, تماس دهنده‌های غشایی، دینامیک سیالات محاسباتی (CFD)، انتقال جرم.

*Corresponding author:

E-mail: mabdi@mun.ca